

ad dr. hab. Robert Gierlach
UMFC Warszawa
ul. Okólnik 2
00-368 Warszawa

Warszawa, 02.05.24.

RECENZJA

w postępowaniu habilitacyjnym- dr Krzysztof Roman Bobrzecki

ZLECENIODAWCA RECENZJI:

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku,
na podstawie uchwały Senatu nr 24/2024, z dnia 26 lutego 2024:
wniosek o przygotowanie recenzji z dnia 21.03.2024.

PODSTAWOWE DANE O KANDYDACIE:

Krzysztof Roman Bobrzecki

Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

- 2015 – stopień: doktor sztuk muzycznych nadany przez Radę Wydziału Wokalno-Aktorskiego, Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Tytuł przedstawionej rozprawy: Spuścizna literacka W. Szekspira jako inspiracja dla twórców liryki wokalnej I połowy XX wieku na przykładzie kompozycji R. Quiltera, E.W. Korngolda i G. Finziego

- 2008 – tytuł zawodowy: magister sztuki. Wydział Wokalno- Aktorski, Akademia

Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

- 2008 – dyplom ukończenia Studium Przygotowania Pedagogicznego. Studium

Pedagogiczne, Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

- 2003 – dyplom ukończenia Podyplomowego Studium Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, specjalność reklama i public relations. Wydział Filologiczny, Uniwersytet w Białymstoku
- 2002 – tytuł zawodowy: muzyk-wokalista. Zespół Szkół Muzycznych im. Ignacego Jana Paderewskiego w Białymstoku
- 2001 – tytuł zawodowy: magister. Instytut Zarządzania i Marketingu, Politechnika Białostocka
- 1999 – tytuł zawodowy: licencjat. Instytut Zarządzania i Marketingu, Politechnika Białostocka

OCENA AUTOREFERATU:

W pierwszej części swego autoreferatu Pan dr Krzysztof Bobrzecki analizuje szczegółowo materiał muzyczny zawarty na dwóch płytach:

- Juliusz Wertheim, Songs 1, Acte Préalable AP0461

Krzysztof Bobrzecki – baryton, Anna Mikolon – fortepian. Nagrania dokonano w Studiu

Koncertowym im. Janusza Hajduna w Radiu Gdańsk w lipcu, sierpniu i grudniu 2018

roku. Data wydania: 2020. Reżyseria nagrania, mix, mastering: Jacek Puchalski.

Przygotowanie fortepianu: Tomasz Walczak. Czas całkowity: 52'10"

- Juliusz Wertheim, Songs 2, Acte Préalable AP0462

Krzysztof Bobrzecki – baryton, Anna Mikolon – fortepian. Nagrania dokonano w Studiu

Koncertowym im. Janusza Hajduna w Radiu Gdańsk w październiku i grudniu 2019

roku. Data wydania: 2020. Reżyseria nagrania, mix, mastering: Jacek Puchalski.

Przygotowanie fortepianu: Tomasz Walczak. Czas całkowity: 68'15"

Habilitant opisuje dokładnie proces powstawania nagrania : od momentu otrzymania materiału nutowego, poprzez szczegółową analizę utworów Juliusza

Wertheima, aż po ostateczny efekt pracy w studiu nagraniowym.

Jako rezultat tych starań otrzymujemy niezwykle wartościowy materiał muzyczny, zawierający znakomitą większość zachowanych pieśni Wertheima.

W kolejnych rozdziałach autoreferatu dr Krzysztof Bobrzecki przedstawia etapy swojej edukacji artystycznej, począwszy od występów z Chórem Politechniki Białostockiej, poprzez naukę w Szkole Muzycznej II stopnia w Białymstoku i członkostwo w Chórze Cantica Cantamus, aż po studia na Akademii Muzycznej w Gdańsku, w klasie śpiewu prof. dr hab. Ryszarda Minkiewicza.

Z załączonej dokumentacji wynika, że Habilitant brał również udział w kursach mistrzowskich prowadzonych m. in. przez prof. Urszulę Kryger, prof. Kazimierza Pustelaka, Dale'a Fundlinga, Ester de Bros i Ingrid Kremling.

Na uwagę zasługuje opisany w autoreferacie wszechstronny repertuar, w jakim Pan Krzysztof Bobrzecki prezentuje się w trakcie swojej kariery artystycznej. Znajdują się w nim zarówno dzieła oratoryjno-kantatowe, pieśni artystyczne, jak i partie operowe.

Ta wszechstronność daje Habilitantowi szansę na równie efektowne osiągnięcia pedagogiczne w pracy ze studentami śpiewu. Pan Krzysztof Bobrzecki nie stroni również od utworów musicalowych, co jest bardzo pożytecznym doświadczeniem przy obecnym zainteresowaniu młodzieży tym gatunkiem muzycznym.

Najwięcej miejsca w dorobku koncertowym dr. Bobrzeckiego zajmują recitale solowe z fortepianem.

Studenckie fascynacje twórczością Szekspira i utworami muzycznymi do jego poezji, zaowocowały zarówno pracą magisterską jak i rozprawą doktorską, opartymi na tekstach szekspirowskich. Konsekwencją tego zauroczenia jest też płyta „Shakespeare Songs” nagrana wspólnie z pianistką Anna Mikolon. Zawiera ona utwory Rogera Quiltera, Ericha Wolfganga Korngolda oraz Geralda Finziego.

OCENA DOŁĄCZONEGO DZIEŁA ARTYSTYCZNEGO

Pan Krzysztof Bobrzecki bardzo dobrze odnajduje się w zróżnicowanym, pełnym barw świecie neoromantycznych utworów kompozytora i jawi nam się jako wrażliwy i inteligentny artysta.

Pieśni różnią się zarówno pod względem czasu trwania, budowy formalnej, nastroju, dynamiki, jak i tempa i rodzaju artykulacji. Słychać w nich inspiracje muzyką m. in. Fryderyka Chopina, Piotra Czajkowskiego, Franciszka Schuberta, Roberta Schumanna, Ryszarda Straussa, Mieczysława Karłowicza czy Franciszka Liszta.

Pan Bobrzecki potrafi te inspiracje odczytać i oddać je w pełnych artystycznej pasji interpretacjach. Pokazuje całą gamę dynamicznych, artykulacyjnych i agogicznych możliwości swojego głosu: od subtelnych piano w pieśniach „Nad wszystkim co jest..”, „Czarne motyle”, „Księżycowa noc wrześnieowa”, poprzez pełnych ładnego legato: „Żal, tęsknota, niepokoje”, „Nie wyjdę ja więcej w biały dzień”, „W słońcu”, aż po taneczną „Ich bin ein Grosser Herre”, teatralną „Schon fleissig, lieber Goldschmied” i pełne tajemniczego nastroju „Am Waldbach”, „Mein Vaterhaus” oraz „Meine Lust ist Leben”.

Opisywane przez Habilitanta w autoreferacie osiągnięcia na scenach operowych pomagają mu w pokonywaniu dramaturgicznych i technicznych trudności, zawartych w nagranych przez niego pieśniach Wertheima. Ogromny ambitus skali głosu potrzebny do ich wykonania, stanowi wielkie wyzwanie dla każdego śpiewaka.

Ambitne zadanie zarejestrowania wszystkich dostępnych pieśni Wertheima udowodniło, że utwory te nie zawsze są napisane „wokalnie”, a ich często tenorowa tessitura i duże skoki interwałowe zmuszają śpiewaka do dużego wysiłku w górnym rejestrze głosu („Mattinata”, „Ich will nichts von dir”) oraz do szukania dodatkowej swobody, poprzez np. rozluźnianie samogłoski „u” w kierunku „o”

(„Czemuż ja Cię kochać muszę”, „Na mej duszy strunach”, „Jesienią”).

Na ogromne uznanie zasługuje gra Pani Anny Mikolon. Znakomita ta pianistka doskonale współpracuje ze śpiewakiem. Jej miękki, pełen pięknej barwy dźwięk zachwyca już od pierwszych pieśni z op. 8. Pełna wirtuozerii, a

zarazem romantycznej zadumy partia fortepianu została przez p. Mikolon świetnie wykonana i stanowi immanentną część artystycznego sukcesu tych nagrań.

Duże słowa uznania należą się również Panu Jackowi Puchalskiemu za świetną realizację dźwiękową nagrania.

OCENA DZIAŁALNOŚCI DYDAKTYCZNEJ, NAUKOWEJ I ORGANIZACYJNEJ.

Wykazany przez p. K. Bobrzeckiego dorobek dydaktyczno- naukowy jest wg mojej opinii w pełni wystarczający do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Opieka artystyczna w projektach studenckich, udział w seminariach i konferencjach naukowych, kursy mistrzowskie udzielane przez habilitanta, świadczą o dużym zaangażowaniu w działalność dydaktyczną oraz naukową.

Szczególne uzdolnienia w tym kierunku, oraz talent organizacyjny p. K. Bobrzeckiego zaowocowały licznymi nagrodami Rektora Akademii Muzycznej w Gdańsku, udziałem w pracach Senatu, powołaniem na Pełnomocnika ds. Studenckich, pracach w Komisji Stypendialnej, oraz stanowiskiem Dziekana Wydziału Wokalno- Aktorskiego tejże uczelni.

Pan dr K. Bobrzecki brał też udział jako juror w kilku konkursach wokalnych oraz jako asystent reżysera w projektach profesora Grzegorza Chrapkiewicza.

Ten znaczący dorobek pozwala na wysoką ocenę habilitanta jako pedagoga i organizatora życia muzycznego.

Na uwagę zasługuje również jego działalność popularyzatorska. Swoje recitale wzbogaca poprzez, jak to określa w autoreferacie, „udramatyzowaną wypowiedź”, przybliżając w ten sposób słuchaczom treść wykonywanych utworów.

KONKLUZJA

Dokumentacja habilitacyjna Pana Krzysztofa Bobrzeckiego oraz dzieło artystyczne, w postaci nagrania wraz z p. Anna Mikolon wszystkich zachowanych pieśni Juliusza Wertheima, wg mojej oceny wystarczają w pełni do uzyskania przez niego stopnia doktora habilitowanego nauk muzycznych.

Imponujący jest zarówno dorobek naukowo-dydaktyczny jak i zarejestrowany na płytach materiał muzyczny, które stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny wokalistyka.

Podkreślić należy też bardzo wszechstronną działalność artystyczną i pedagogiczną oraz bogaty dorobek fonograficzny Habilitanta.

Na uznanie zasługuje również fakt, że p. Krzysztof Bobrzecki potrafił połączyć obowiązki Dziekana Wydziału Wokalno- Aktorskiego Akademii Muzycznej w Gdańsku z utrzymaniem wysokiej formy wokalne.

Dorobek Habilitanta przyjmuję, akceptuję i popieram Jego wniosek o przyznanie stopnia doktora habilitowanego sztuk muzycznych w dziedzinie wokalistyka

dr hab. Robert Gierlach

